

JAROMĚŘICKÝ LEták Farnosti

LEF

Číslo 251

21. 9. 2025 - 16. 11. 2025

Kalendář:

- ◆ 3. 10. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné
- ◆ 4. 10. v 7.00 hod. v kostele sv. Markéty pobožnost 1. soboty
- ◆ 4. 10. koncert Santini Telč v kostele sv. Markéty v 18.00 hod.
- ◆ 5. 10. sbírka na opravy a podporu pastorace
- ◆ 7. 10. v 18.00 hod. v Lidovém domě setkání MM - matek
- ◆ 8. 10. Večer chval v kostele sv. Markéty v 18.00 hod.
- ◆ 19. 10. sbírka na misie
- ◆ 2. 11. sbírka na opravy a podporu pastorace
- ◆ 4. 11. v 18.00 hod. v Lidovém domě setkání MM - matek
- ◆ 7. 11. koncert dětí ZŠ Moravské Budějovice v kostele sv. Markéty
- ◆ 7. 11. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné
- ◆ 12. 11. Večer chval v kostele sv. Markéty v 18.00 hod.
- ◆ 16. 11. sbírka na katolická média

(Pokračování na stránce 2)

Jsme na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Sladká voda Božího Ducha

Všichni jsme vyprahlí tolika těžkostmi, obavami a výzvami našeho života i současného světa. Avšak v hloubi našeho srdce klidně a tiše proudí sladká voda Božího Ducha, která zavlažuje naše vlastní životní pouště...

*Tato sladká voda Božího Ducha
zavlažuje pouště našich životů,
obnovuje sílu toho, čemu hrozí vyschnutí,
smývá to, co nás znečišťuje,
hasí naši žízeň po štěstí.
A vždy obnovuje život.
Právě o této živé vodě mluví Ježíš.
Je to zdroj nového života, který nám slibuje
dar Ducha svatého - něžnou, milující
a obnovující Boží přítomnost v nás.
Nebojme se otevírat mu své srdce.*

*Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po Tobě, Bože.
(Žalm 42)*

www.vira.cz

- ♦ 17. 11. v 17.00 hod. Písně pro Sametovou revoluci v kostele sv. Markéty

Mimo farnost:

- ♦ 27. 9. v 12.30 hod. Lidová krojová pouť ke sv. Janu Nepomuckému na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou, adorace, svátost smíření v bazilice Nanebevzetí P. Marie. V 13.00 hod. poutní průvod z baziliky na Zelenou horu za doprovodu dechové hudby. V 14.00 hod. poutní mše svatá. V 15.00 hod. vystoupení tanečních folklorních souborů z Horácka. 16.00 - 17.30 hod. vystoupení Horácké muziky.

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ♦ 23. 9. 2025
- ♦ 7. 10. 2025
- ♦ 21. 10. 2025
- ♦ 4. 11. 2025

- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 21. 9. a 26. 10. 2025 doprovod nedělní mše svaté

TERMÍNY SCHOLY:

- ♦ 30. 9. 2025
- ♦ 14. 10. 2025
- ♦ 28. 10. 2025
- ♦ 11. 11. 2025

- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 21. 9. a 26. 10. 2025 doprovod nedělní mše svaté

TERMÍNY SPOLČA:

Společnost každou sudou sobotu od 17.00 hod. v kostele sv. Markéty.

Zkouška chrámového sboru

- ♦ každou neděli od 18.00 hod. v Lidovém domě.
- 2. 11. 2025 doprovod nedělní mše svaté

Úvodní slovo

Moji milí farníci,

srdečně vás zdravím na stránkách našeho farního zpravodaje. Dlouhodobě vnímám, že je skvělým prostředkem komunikace – díky němu vám jako farář a správce farností mohu předávat důležité informace o dění. Přesto mě mrzí, že jej mnozí z vás nečtou. Poznávám to podle toho, že se mě lidé ptají na věci, které už ve zpravodaji byly. Nebo při rozhovorech vyjde najevo, že vůbec nevědí o akcích, které se ve farnosti konaly. A tak se zbytečně ochuzují o možnost zapojit se do života společenství.

Zpravodaj má částečně nahradit dlouhé nedělní ohlášky, takže bez něj by právě ony zůstaly jediným zdrojem farních zpráv. Rozumím, že dnes jsme všichni zahlceni texty a informacemi z internetu i médií. Navíc nás čeká ještě větší „informační smršť“ – umělá inteligence dokáže generovat nespočet textů, fotografií a videí, mezi nimiž bude vedle dobrého obsahu i spousta zbytečnosti a nepravd. To nás může časem unavit a možná přestaneme číst úplně. O to víc záleží na tom, jaké zdroje si vybíráme a čemu věnujeme svůj čas.

Pokud zůstaneme jen „nedělními návštěvníky mše svaté“ a jinak se nás víra nedotýká, těžko můžeme říkat, že žijeme svou farností a diecézí. Snadno se pak stane, že sice chodíme v neděli do kostela, ale prakticky žijeme mimo církev. Nevšimát si všeho, co se děje v naší farnosti, je škoda.

Letos proběhlo několik krásných akcí: děkanátní setkání mládeže, ministrantský den, pravidelné schůzky ministrantů, večery na terase, scholička pro děti a mnoho dalších. Měl jsem ale dojem, že se o nich vědělo málo – a proto přišlo tak málo lidí.

V našem zpravodaji se snažíme přinášet nejen zprávy z farností, ale i z brněnské diecéze a celé církve. Proto jsem vděčný všem, kdo ho čtou a sledují i další zdroje, třeba Katolický týdeník (tištěný nebo online) nebo Zpravodaj brněnské diecéze. Za zmínku stojí také podcasty s naším biskupem Pavlem Konzbulem a generálním vikářem Pavlem Kafkou Až navěky. Kdo tyto zdroje nesleduje, jen těžko může aktivně žít svou farností i církví.

Když jsem po opravě kostela v Jaroměřicích a po covidové době přemýšlel, co bych měl své farnosti předat, silně jsem vnímal slovo „samostatnost“. Často totiž máme tendenci spoléhat na to, že všechno zařídí druzí: někdo opraví kostel, někdo sežene peníze, někdo připraví program. A my vlastně nemusíme nic. Jenže pak k těmto věcem nemáme vztah, protože nás nic nestály. Žádná námaha, žádná oběť, žádná zodpovědnost...

Dobře vím, jak těžké je opustit místo, kde jsem se hodně nadřel – a mí nástupci už nevidí, kolik úsilí to stálo. Podobné je to i s pastorem: pokud se farníci sami nezapojí, nemají ke své farnosti vztah a berou všechno jako samozřejmost. A tam, kde všechno stojí jen na knězi, většinou aktivity s jeho odchodem končí. Kněz nemá být ten, kdo udělá všechno sám, zatímco ostatní přihlížejí. Evangelium nám připomíná, že semeno padlé na cestu nebo do kamenité půdy nevydá plod. Úrodná půda je tam, kde se farníci aktivně zapojují a pracují na budoucnosti živého společenství.

(pokračování na straně 3)

Bůh odpustil vám, proto odpouštějte i vy.

Farnost má fungovat jako rodina: „Ten dělá to a ten zas tohle.“ Mým úkolem je hledat a povzbuzovat charismata a z pozice svého svěcení a svého ustanovení biskupem moudře kormidlovat loďku místní církve. Otec Václav je pak jistě velkým zdrojem požehnání skrze své modlitby za naši farní rodinu.

Nebudu vás nutit chodit do sboru, společenství, ministrovat nebo se zúčastňovat farních akcí. Ale chci vás inspirovat, abyste objevili radost ze služby Bohu a církvi a našli svá charismata pro život farnosti. Budoucnost naší farnosti nebude vytvářet farář, děkan ani biskup – pokud k tomu nepřiložíme ruku my všichni.

Naše farnost bude taková, jak ochotní a šikovní budeme my sami. Kristus je uprostřed nás – ne proto, že máme stejné názory a schopnosti, ale protože nás spojuje víra a láska. Víím, že i rodiny se někdy rozpadají, protože si lidé nerozumí. Ale Kristus je ten, kdo spojuje, zatímco zlý duch rozděluje. To je jednoduchá, ale přitom zásadní teologie.

Đábel má bohužel i rafinované metody. Někdy nás chce uštvat a přesvědčit, že pořád děláme málo: „Dělej víc, musíš být lepší, to co děláš, nestačí.“ To také není požehnaná cesta. Jeden svatý řekl: „Modli se a pracuj.“ Jinými slovy: dělej, co můžeš. Nikdo po nás nechce zázraky. Ale věřím, že právě Kristus nám dá sílu být živým společenstvím místní církve a požehnanou farní rodinou, kde se snažíme, jak nejlépe umíme – a to s Boží pomocí. Nikdo z nás není spasitel světa. Tím je jen Kristus.

otec Tomáš a otec Václav

„Véra se stává autentickou teprve tehdy, když se stane součástí celého našeho života, když se stane základem našich rozhodnutí, když nás vede k tomu, abychom byli muži a ženy oddaní konání dobra a ochotní riskovat v lásce, stejně jako to činil Ježíš.

Stejně jako Ježíš nešel snadnou cestou, i my musíme činit rozhodnutí, která jsou náročná nebo nepopulární, bojovat proti svému sobectví, obětovat se pro druhé a vytrvat v konání dobra, i když se zdá, že zvítězila logika zla. Ačkoli to bude obtížné, pokud se rozhodneme pro tuto cestu, najdeme nový život, vstoupíme do otevřeného srdce Boha a objevíme radost nebe.“

Papež Lev XIV.

Zdroj: Vatican.va

Členové křesťanského motorkářského klubu Jesus Bikers předali papeži Lvu XIV. speciálně upravený stroj, který bude vydražen a prostřednictvím organizace Missio Austria věnován na podporu dětí pracujících v dolech na Madagaskaru.

Ředitel Missio Austria, cisterciák P. Karl Wallner, uvedl, že papeži motocykl velmi uáaroval: „Řekl generálnímu řediteli BMW, že sám rád řídí motorku. Možná tedy máme prvního papeže-motorkáře.“

Zdroj: Vatican News, foto: Vatican Media

Liturgické texty

Václav - Státní svátek - Den české státnosti

1. čtení: Mdr 6,9-21

2. čtení: 1Petr 1,3-6;2,21b-24

Evangelium: Mt 16,24-27

27. neděle v mezidobí

1. čtení: Hab 1,2-3;2,2-4

2. čtení: 2Tim 1,6-8.13-14

Evangelium: Lk 17,5-10

28. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Kral 5,14-17

2. čtení: 2Tim 2,8-13

Evangelium: Lk 17,11-19

29. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 17,8-13

2. čtení: 2Tim 3,14-4,2

Evangelium: Lk 18,1-8

30. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 35,15b-17.20-22a

2. čtení: 2Tim 4,6-8.16-18

Evangelium: Lk 18,9-14

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čtení: Mdr 3,1-9

2. čtení: Rim 8,14-23

Evangelium: Mt 25,31-46

32. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 47,1-2.8-9.12

2. čtení: 1Kor 3,9c-11.16-17

Evangelium: Jan 2,13-22

33. neděle v mezidobí

1. čtení: Mal 3,19-20a

2. čtení: 2 Sol 3,7-12

Evangelium: Lk 21,5-19

Rozhovor s Pavlem Kaderou

Ahoj Miloši, posílám Ti odpovědi na Tvoje otázky:

Pavle, Tvoji rodiče byli dlouhá léta kostelníky v naší farnosti a zároveň jste bydleli naproti kostelu. Dá se asi říct, že jsi dětství prožil v našem kostele. Jaké na to máš vzpomínky?

Do Jaroměřic nad Rokytnou jsme se přistěhovali v roce 1960 z Moravských Budějovic, poté co zemřela maminka mojí mamky (Kateřina Doležalová, my jsme jí s bratrem říkali „babička kostelová“). To mi bylo 7 let. Domek koupil děda Doležal v roce 1906 a v tomto domku šil a opravoval boty do té doby, než pan Baťa převálcoval malé obuvníky. Poté pouze boty opravoval. Pokud si pamatuji, mamka říkala, že měl i jednoho zaměstnance. Děda se narodil roku 1873 a babička 1877. V té době kostelníka dělal pan Hruža s Přinosilovými, (byli spřízněni). Hledali za sebe náhradu. Tak si nové kostelníky vyhlédli. Naši se obávali, zda tu práci zvládnou. Vzali si tuto službu na zkoušku.

Co tvoji rodiče – co se ti vybavuje? Jak prožívali tak náročnou službu kostelníků?

Dokud žila maminka, byla funkce kostelníka psaná na ni. Ještě dnes ji mám před očima, jak ve tmavé zákristii zašívala nám ministrantům oblečení pod lampičkou. Mamka kostelníčila do roku 1981, kdy zemřela. Otec v této činnosti pokračoval sám, později mu pomáhal pan Dokulil a pan Hrdý, asi do osmdesátí let věku. Další nástupce kostelníka byl pan Vít Hobza.

Vzpomínám si, jak tatínek často jezdil stopem z práce, aby stihl pohřeb.

To bylo v době, kdy pracoval u ČSD v Moravských Budějovicích. Řidiči už ho znali a někteří mu sami zastavovali a říkali: „Dědo, dědo, pojďte, pojďte, my víme, že nejste žádný chuligán.“ Tatínek později v důchodu dělal průvodce kostelem. Jeho výklad byl osobitý, velmi zajímavý a zároveň plný moudrosti. Taková katecheze. Na stáří byl, dá se říct, skoro inventářem kostela. Náš otec měl rád lidi a měl dar výmluvnosti. Je fakt, že během let zjišťuji, že ho díky jeho výkladům v kostele znala skoro celá republika. Mnoho návštěvníků se dokonce domnívalo, že je kněz ve výslužbě. Spoustu lidí oslovila jeho nezapomenutelná věta: „A hlavně žijte ve vzájemné lásce a společenství.“

Máš ještě nějaké jiné vzpomínky?

Začátkem šedesátých let se chodilo zvonit až nahoru na věž, odhadem 90 schodů. Pan Přinosil nám ukazoval lucerničku se svíčkou, se kterou se dalo jít večer nebo brzy ráno, kdy byla ještě tma nahoru ke zvonu. V době, kdy jsme chodili zvonit my, tak už pan děkan Václav Küchler do věže zavedl elektrické osvětlení. Vzpomínám si, když jsem chodíval zvonit a byla večer už tma, tak jsem ve strachu běžel nahoru, rychle odzvonil a šup „trapem“ dolů. V době křesťanských svátků bylo v kostele nejvíce práce. Doma plotna studená a celá rodina jsme byli zapojeni do výzdoby a chystání v kostele. Pro mě bylo za trest utírat každou sobotu lavice a vysávat koberec v presbytáři. Při jarním úklidu se koberce z kostela vynášely ven, prakem se vyklepávaly a až do podzimu se uskladňovaly.

Jaké máš vzpomínky na kněze, co zde v té době působili?

Kněží, na které si pamatuji a vzpomínám, byli v první řadě samozřejmě pan děkan Küchler (kterého jsme za ta léta brali nejenom jako duchovního, ale také jako rodinného přítele a rádce). Prvním kaplanem byl p. Vincenc Řehoř - díky němu jsme se mohl chodit s bratrem koupat do rybníka Janáku, protože samotné by nás naši nepustili. V té době jsme ještě neměli televizi a na tu jsme se mohli chodit dívat k němu na faru. Rád taky vzpomínám na dobu, kdy bývaly v neděli dopoledne tři mše svaté: v 7.30 hod., 8.30 hod. a v 11.00 hod. (tzv. velká mše). Mezi druhou a velkou mší chodíval p. Řehoř k nám, lehl na „otoman“ a odpočíval, aby nemusel chodit až na faru. Mamce říkal „babi“.

Další kněží byli např.: p. Kabeláč, p. Havel - vzpomínám si na chvíli, kdy jsem ho potkal u bočního vchodu a měl jsem 2 jablka - jedno nakousnuté a p. Havel říká: „Dej mi kousnout.“ Podával jsem tu tedy to druhé a on říká: „Ne, já chci to Tvoje.“ a ukousl si.

(pokračování na straně 5)

Rozjímání s Pavlem Kaderou a Karlem Křížem

Dále rád vzpomínám na p. Limberka (Limberga?), který měl auto Renault R8 a několikrát nás ministranty vzal do Jihlavy do kina, nebo nás jenom povozil po okolí a pro nás to byl úžasný zážitek. Naposledy jsem ho potkal v Třebíči v době, kdy jsem byl už v Brně v učení a byli jsme tam na školním výletě.

Samozřejmě nikdy nezapomenu na otce Aloise Pekárka, který působil několik roků jako výpomocný kněz. Vzpomínám na jeden okamžik, kdy náš dvouletý syn Petr, zvyklý být po boku svého dědy kostelníka, vběhl nepozorovaně do kostela během večerní mše a nakráčel si to přímo k oltáři. Dveře kostela bývaly v létě otevřené za účelem větrání. Otec Pekárek měl právě promluvu a okamžitě zareagoval slovy: „Nechte maličkých přijít ke mně“.

Dále vzpomínám na p. Karla Doležela. Mám jednu vzpomínku z doby, kdy už několik roků působil v Moravských Budějovicích. Tehdy jsem se se svojí ženou jel podívat do Moravských Budějovic - svého rodiště. Došli jsme až ke kostelu, následně k faře - vrata byla otevřená - a já jsem si uvědomil, že jsem tam nikdy vlastně nebyl. Vešli jsme tedy do dvora a nějaký pán se nás zeptal, koho hledáme. Řekl jsem, že důvodem je pouze vzpomínka na dětství. Během rozhovoru vyšlo najevo, že se známe, a byl to právě p. Karel Doležel. Řekl mi, že hned druhý den odjíždí, protože je přeložen na jiné působiště.

Dále v Jaroměřicích krátce působil emeritní biskup p. Vojtěch Cikrle. Z té doby máme jako vzpomínku fotku s mým otcem, mojí dcerou a p. Vojtěchem.

„Tak tolik Miloši dnes ode mne.

Zdravím Tě.“

Pavel Kadera

„Pavle, díky.“ *Miloš Jansa*

Míla nese mísu.

Jula jásá!

Emo! Olo! Elo!

Máme maso.

Ema solí.

Začíná nový školní rok. Všichni si jistě dobře vzpomínáme na tyto první jednoduché věty, na naše začátky ve škole. Jakou jsme měli radost, když jsme dokázali přečíst první slova. Učitelé nás vzdělávali a spolu s rodiči a ostatními dospělými ovlivňovali a utvářeli náš charakter. A to občas i zcela nevědomky.

Bylo to v době, když jsem ještě chodil do školy. Naše třída se vracela z výletu. Když jsme se už blížili k domovu, jedna spolužačka se najednou rozbrečela. Zjistila totiž, že ztratila větší obnos peněz a měla strach, co bude doma. Naše soudružka učitelka tehdy bez dlouhého vypytování, po soucitných a utěšujících slovech, otevřela peněženku a tuto částku jí dala ze svého. To zřejmě, aby neměla zkažený výlet. Domníval jsem se, že jenom mně tato vzpomínka utkvěla v paměti. Ale když jsme měli setkání ročníku asi po třiceti letech, kdosi se tam o této příhodě zmínil. „Vzpomínáte si na to, jak tenkrát...?“ Ano – pamatovali si. Kde jsme tehdy byli na výletě, to už si možná nikdo nevzpomene. Ale tento milosrdný skutek se nám vryl do paměti a ani po třiceti letech nevypřichala jeho účinnost. Myslím, že tehdy semeno dobrého skutku padlo na úrodnou půdu a přineslo několikanásobný užitek.“

Chci ale říci, že děti se nesetkávají s učiteli jen ve škole. My všichni jsme jim učiteli. Už malé dítě dokáže používat vulgární výrazy, jestliže ve vulgárním prostředí žije. Výchova je nepochybně věc složitá a náročná a výsledek je přitom nejistý. Vždycky se nám vše nepodaří tak, jak jsme si to představovali. To každý z nás jistě dobře víme z vlastní zkušenosti. Proto Tě, Pane Bože, prosíme o pomoc a odevzdáváme se Tvému milosrdenství, abychom nemuseli plakat nad sebou a nad svými dětmi. Prosíme, dej Pane, aby tyto děti prospívaly na těle i na duši. Aby si osvojily znalosti, které budou v životě potřebovat, věci jednoduché i ty složitější. Zanedlouho jistě i ti nejmenší získají první vědomosti a budou už umět číst: „Míla nese mísu. Julia jásá! Ema solí...“

Pane, prosíme, dej ale, aby také i ony se staly solí. Solí země a světlem pro ostatní. Protože tato sůl je opravdu sůl nad zlato. Přijď, Duchu svatý.

Karel Kříž

Rozjímání s Vojtěchem Cikrlem emeritním biskupem brněnské diecéze

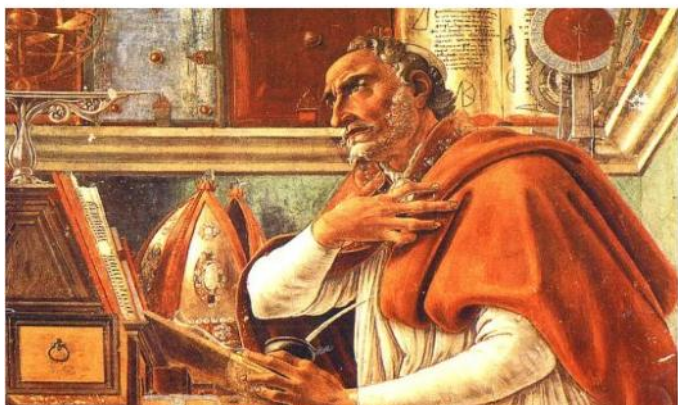
Je to známý paradox, ale i těžké věci nás mohou posílit. Platí to také o naší současnosti, kdy si mnohem víc uvědomujeme dar života, zdraví, míru, přátelství... Je tolik věcí, které jsme v posledních desetiletích považovali za samozřejmé a nárokovatelné. Možná je právě v dnešní době můžeme více chápat v jejich křehkosti, a to nás může proměňovat k plnějšímu pochopení hodnoty našeho lidství.

V dnešním individualismem a egoismem nemocném světě přestává být - často i pro věřící - lákavé hledat uzdravující vůli Boží. Ve svobodě, kterou nám Bůh dává, bychom se v Otčenáši nejraději modlili: Buď vůle má!

„Člověk se nemodlí, aby řekl Bohu, jak by to měl Bůh udělat, ale proto, aby mu Bůh řekl, jak by to měl udělat on“, připomíná svatý Augustin.

Reprodukce obrazu: Sandro Botticelli, 1480

Bůh se nás jednou nezeptá: „Kolik dobrých skutků jsi vykonal?“
Zeptá se: „Kolik lásky jsi vložil do toho, cos v životě udělal?“

(neznámý autor)

"Vždyť láska se dotýká nádherných výšin, když se milosrdně sklání k ubohostem bližního; a s čím větší dobrotou se sklání k slabostem, tím mocněji vystupuje vzhůru."

To jsou slova svatého Řehoře Velikého, jednoho z nejvýznamnějších papežů naší historie., který začal používat titul "Služebník služebníků Božích".

Velmi si ho vážím a děkuji za příklad jeho života i služby.

Foto: Provincie kapucínů v ČR

Dnešní světice, Matka Tereza z Kalkaty řekla: „Počátkem pokoje je úsměv. Usměj se pětkrát denně na toho, na něž se ti usmívat nechce. Nikdy se nedozvíme, kolik dobrého může vzejít z jediného úsměvu.“

Podzim

Podzim.... Je krásný? Smutný? Radostný? Pro toho, kdo miluje teplo, slunce, světlo může být podzim se svými mlhami a brzkým stmíváním zdrojem skleslé nálady. Pro pečlivého zahrádkáře naopak radostnou dobou sklizně a chvílí uspokojení nad výsledky mnohaměsíční námahy. A pro milovníka lyží časem očekávání prvního sněhu. Je ale ještě jiný úhel pohledu. Pro ty z nás, kdo mají dávno za sebou "setkání s Abrahámem", je podzim v přírodě také připomínkou podzimu života. Liturgie vzpomínky na všechny věrné zemřelé – "dušičky" – nám to také připomíná.

Jak se člověk vlastně na podzim života těší nebo jak ho prožívá? Jako smutné ohlédnutí za obdobím mládí, za časem velkých plánů a dostatku sil? Nebo jako dobu pokojného sbírání ovoce? Nejsou to snad dny, jejichž realitu nechceme brát na vědomí?

Památka zesnulých a naše cesty na hřbitov nám připomínají, že náš pozemský život je opravdu konečný. A vzpomínky na ty, kteří už z tohoto života odešli, nás mohou s konečností smířovat. Teprve pohled na celek skončeného života nám ukazuje, jakou cenu život vlastně má. Že ovoce života není zanedbatelné. A kolik toho dává dalším generacím.

Po podzimu přichází v přírodě každý rok opět zima a jaro. Po smrti se ale otevírá možnost plného života s Bohem, vyústění naší pozemské cesty. Vezměme tedy na milost podzim, pokud se nám nelíbí – ten krásně barevný se žlutými a červenými listy, zralými jablky a chutnými ořechy. A vezměme také na milost náš osobní podzim života – období životní sklizně, vděčnosti, osvobození od mnoha plánů. Je to neopakovatelný čas vyhlížení cíle naší cesty. Vnímání místa, kde nás Bůh čeká.

Věřím, že se tam u Boží Lásky potkám po smrti s něčím úžasným. Říká P. Guy Gilbert „kněz pařížského podsvětí“, který pracuje s delikventní mládeží.

Po smrti se potkám s něčím úžasným
Věřím, že se tam u Boží Lásky potkám po smrti s něčím úžasným. Když už nám Bůh dává ten pocit lásky tady na zemi, připravuje nás tak na Lásku nekonečnou. Mým absolutním přesvědčením je, že smrtí vejdem do Lásky. Země je předpokojem Lásky. Řekl bych, že jsem od dětství neztratil ani čárku z tohoto přesvědčení. Kdybych ji ztratil, ztratil bych všechno.

Čekal jsem na tebe, Bože

Často si říkám, když vidím nádhernou krajinu, že nahoře to bude nekonečně krásnější. Tady mám oči jen pro zemi, uši jen pro zemi, nohama se dotýkám jen země, ale tam nahoře bude všechno daleko nádhernější. Smrt mi připadá jako vznešené setkání a čekám na něj, vůbec ne nedočkavě, ale až přijde...

Co bych rád? Chtěl bych vidět, že přichází. A přece jen, abych moc netrpěl... Ale rád bych vědět, že přichází, a při pocitu, že je blízko, abych mohl Bohu říct: „Čekal jsem na tebe!“

A co ti, kteří tady zůstanou?

Řeknete mi: „A co ostatní, ti, kteří tady zůstanou?“ Na znepokojivou otázku mladých lidí, kteří mi říkají: „Ale až budeš tam nahoře, kdo se o nás postará?“, odpovídám s humorem: „Klid, i tam nahoře ti pomůžu. Budu toho moc zařídit daleko víc, než můžu teď. Pánovo bankovní konto je mnohem větší než moje. (Říkám to těm, kteří ze mě neustále ždímají prachy.) Nějaký love ti přihraje. Nenechám tě na holičkách!“

Hledali lásku, a tam ji konečně našli

Znám životy kluků a holek, kteří zemřeli i přesto, že jsme si je vzali na starost – já nebo můj tým. Protože poznali jen násilí, zřejmě skončili násilnou smrtí. Ve své podstatě však hledali jen lásku. A tam tu lásku konečně našli...

Je to tak, že když je pohřbívám, v duši cítím bolest, ale pohřbívám je „radostně“.

Ježíš říká: „Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“

Věříte v Boha, věřte i ve mne.

V domě mého Otce je mnoho příbytků.

Odcházím vám připravit místo.“

(Bible, Jan 14,6-9; 8,12)

Co míní embrya o následujícím životě?

V břiše těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich byl malý věřící, druhé malý pochybovač a třetí malý skeptik.

Malý pochybovač se zeptal: „Věříte vlastně v život po porodu?“ Malý věřící: „Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život tady tu je jenom proto, abychom rostli a připravili se na život po porodu, abychom byla dost silní na to, co nás čeká.“

Malý skeptik: „To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl vlastně takový život vůbec vypadat?“

Malý věřící: „Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že dokonce budeme jíst ústy a běhat a...“ Malý skeptik na to: „To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru,

která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď.“ Malý věřící: „Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme tady zvyklí.“ Malý skeptik: „Vždyť se ještě nikdy nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu.“

Malý věřící: „Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat. Ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará.“ Malý skeptik: „Máma?!? Ty věříš na mámu? A kde má jako být?“

Malý věřící: „Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat.“ Malý skeptik: „To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat.“ Malý věřící: „Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá.

Nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!“

Smrtí to prostě nekončí

Narodili jsme se, abychom žili, a ne abychom zemřeli.

Smrt není konec, je to jen začátek něčeho nového.

Smrtí to prostě nekončí.

Křesťané věří, že Bůh nás nestvořil nás pro smrt, ale pro život.

Stvořil nás pro naplněný život - navěky.

A je jen na každém z nás, jak se rozhodneme.

Smrt proto není to nejhorší,

co se může člověku přihodit.

Skrze smrt se nám otevírají dveře k nové formě života.

Zpracováno podle knížky: José Carlos Bermejo, Vlídne příběhy,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

**„Život je totiž trocha času, který nám byl dán,
abychom se naučili milovat,
a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou“.**
(Abbe Pierre)

Cesta k naplněnému životu

Ježíš Kristus prohlásil:
„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí!
Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život.
Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky.
Já jsem cesta, pravda a život!“
(srv. Jan 11,25. 14,1.6; Lk 23,43)

„Jít ve stopách Ježíšových je naším povoláním.
Je to jediná cesta, která vede skrze smrt k životu.“
(Joachim Meisner)

Touha být někde skutečně doma

Přebývat u Boha a v Bohu – to jsou obrazy naší touhy. V každém pozemském obydlí, v němž se cítíme skutečně doma, pociťujeme tuto touhu moci navždy dobře bydlet, být doma, v bezpečí, smět být takoví, jací jsme. Ježíš nám svou smrtí, v níž nás miloval až do krajnosti, takové místo připravil. Proto je vyzdobeno jeho láskou. Tato láska je pro evangelistu Jana láskou přátelskou: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13). Je tedy jen na nás, zda Ježíše přijmeme jako svého přítele...

Nesmíme po zemřelých truchlit jako ti,
kdo nemají naději.
Poněvadž věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých,
věříme také, že s Ježíšem přivede Bůh k životu i ty,
kdo zesnuli ve spojení s ním. (1 Tes 4,13n)

Ve smrti nevzkročíme do neznámého a temného

Ve svých promluvách na rozloučenou před svou smrtí popisuje Ježíš nádherným způsobem, co nás čeká po smrti. Chce svým učedníkům dodat odvalu a důvěru:
„Ať se vaše srdce nechvěje! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že vám odcházím

připravít místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já“ (Jan 14,1-3).

Ježíš nám připravuje příbytek, do kterého se smíme ve smrti nastěhovat. Ve smrti nevzkročíme do neznámého a temného, ale do něčeho důvěrně známého. Ježíš sám nás předešel a připravil nám příbytek, v němž smíme bydlet navěky.

Co nám Bůh připravil ?

Jak tedy bude konkrétně vypadat „věčný dům v nebi“, to přesně nevíme a ani nepotřebujeme vědět. Každý z nás je ale pozván věřit Bohu, s nímž můžeme žít už zde na zemi. Můžeme mu věřit, že nechce věčnou smrt nikoho z nás. Můžeme mu věřit, že s každým z nás má láskyplné úmysly. A můžeme věřit příslibu, že: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (1 Korintským 2,9)

POSMRTNÝ ŽIVOT, ANEBO CO NÁSLEDUJE PO SMRTI ?

Ježíš mluví o dvou formách života po smrti: jedna je život s Bohem: radost a plnost, druhá je život bez Boha: prázdnota, bezútěšnost, nenaplněnost. Záleží na každém jednotlivci, pro co se rozhodne.

"NEBE"

"Nebe" je život s Bohem.

Jde o naplnění určení člověka.

V životě každého člověka existují okamžiky vnitřního štěstí: prožitky harmonie, bezpečí, svobody, poznání, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky atd.... Toto vše je jen předtuchou toho, co to znamená "být v nebi", žít navždy "život v plnosti". Takto tušíme něco z tajemství, pro které jsme stvořeni, ke kterému můžeme dojít, a které se nám otvírá. Tajemství nové formy života. Tajemství života s Bohem.

"PEKLO"

„Peklo“ je život bez Boha. Je to „minutí se cílem“, kterým je pro člověka život s Bohem.

Říjen — měsíc modlitby a důvěry

„Radujte se v naději, buďte trpěliví v soužení, vytrvejte v modlitbě“.
(Římanům 12,12)

Říjen je v katolické tradici vnímán jako měsíc Panny Marie Růžencové, a proto nás zvláštním způsobem zve k modlitbě růžence. Nejde jen o opakování slov, ale o hluboké rozjímání nad Kristovým životem skrze Mariiny oči - oči matky, která kráčela s Ježíšem ve všech radostech i bolestech.

Tento měsíc nás vyzývá k trpělivosti, naději a vytrvalosti - zvláště ve světě, který často působí chaoticky a nejistě. Mnozí zápasí s nemocí, finančními těžkostmi, osamělostí nebo ztrátou smyslu života. Apoštol Pavel nás však ujišťuje, že máme vytrvat. Modlitba není útek od reality, ale způsob, jak do reality pozvat Boží přítomnost.

V říjnu se také příroda postupně uklidňuje, stahuje se do ticha. Můžeme si z ní vzít příklad a také zpomalit, ztišit se - a naslouchat. Bůh často nemluví v hromu, ale v jemném tichu. Možná právě teď je čas znovu si připomenout, že modlitba není především o tom, co říkáme my Bohu, ale o tom co On chce říci nám.

Krátká modlitba na říjen:

Pane, nauč mě vytrvat v modlitbě i ve chvílích, kdy necítím žádnou odpověď. Dej mi srdce otevřené, uši naslouchající a víru, která Tě hledá ve všem. Skrze Marii mi ukaž cestu k Tobě. Amen.

Listopad — měsíc věčnosti, paměti a naděje

„Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít“.
(Jan 11,25)

Listopad je v liturgickém kalendáři hluboce eschatologický - obrací naši pozornost k posledním věcem: smrti, soudu, očistci, nebi i peklu. V jeho úvodu slavíme Slavnost Všech svatých. Není to náhoda. Církev nám tímto způsobem připomíná komunitu svatých, duchovní jednotu žijících, zesnulých a oslavených v Kristu.

Památka zesnulých není melancholie, ale výraz víry.

Z lidského pohledu je smrt ztrátou, přerušením vztahů. Ale z pohledu víry je smrt branou, nikoli koncem.

„Smrt je konec pozemského života, ale také vstup do života nového - života v Bohu.“

Proto Církev v listopadu zve nejen k modlitbě za zemřelé, ale také k novému přemýšlení o našem vlastním směřování. Nejsme stvořeni pro smrt, ale pro život věčný. Tato jistota není laciná útěcha, ale vychází z Kristova zmrtvýchvstání - události, která reálně změnila lidské dějiny.

Čas očisty a obrácení.

(pokračování na straně 11)

Čas očisty a obrácení

Listopad také přináší přírodní symboliku: stromy shazují listí, dny se krátí, vše směřuje k zimnímu tichu. Je to obraz očisty a přípravy, stejně jako je očištěním místem očišťující Boží lásky. Nejde o „čekárnu“, ale o prostor, kde je duše uzpůsobována pro plné společenství s Bohem. Naše modlitby za zemřelé mají tedy účast na jejich uzdravování - i to je součástí „společenství svatých“.

Teologie nám připomíná, že i v modlitbě za zesnulé se ukazuje pravda o lásce silnější než smrt.

Křesťanská naděje není naivní optimismus - v době, kdy je smrt často tabuizována nebo trivializována, je křesťanský postoj odlišný. Křesťanská naděje je založená na zaslíbení Krista, ne na lidském přání. Je to naděje, která vidí skrze slzy, ale nezůstává ve tmě. Jak říká sv. Pavel:

„Nesmíš se rmoutit jako ti, kdo nemají naději“ (1 Sol 4,13)

Listopad nás tak nevede ke strachu ze smrti, ale k hlubší eschatologické orientaci: celý život je přípravou na setkání s Bohem. V pohledu na hroby našich blízkých máme zároveň hledět dál - k naději na zmrtnýchvstání a nový život, který přichází od Krista.

Krátká modlitba na listopad

Pane Ježíši, tys přemohl smrt a otevřel nám cestu do věčného života. Vlož do mého srdce živou naději, abych se nebál smrti, ale žil každý den ve světle Tvého vzkříšení. Smiluj se nad všemi dušemi v očištcí a přijmi je do své slávy. Amen

Pane v tomto měsíci ticha, mlh a padajících listí k Tobě pozvedáme svá srdce v důvěře a naději. Listopad nám připomíná pomíjivost pozemského života, ale také Tvou věčnou lásku a slib života bez konce. Přicházíme k Tobě s prosbami za ty, kdo nás předešli na cestě k Tobě.

Bože, náš milosrdný Otče, prosíme Tě za duše našich zesnulých bratří a sester. Očisti je svou láskou, odpusť jim jejich viny a přiveď je do světa své lásky. Pamatuj zejména na ty, na které si již nikdo nevzpomíná. Dej jim, Pane, věčný odpočinek, a světlo věčné ať jim svítí. Pane Ježíši Kriste, Ty jsi přemohl smrt a otevřel nám cestu k životu. V tomto měsíci, kdy si připomínáme konečnost života, posiluj naši víru ve vzkříšení. Nauč nás žít každý den jako dar a připravuj naše srdce k přijetí Tvého pokoje. Pomož nám nezapomenout, že náš domov je v nebi, a že smrt není konec, ale začátek nového života s Tebou.

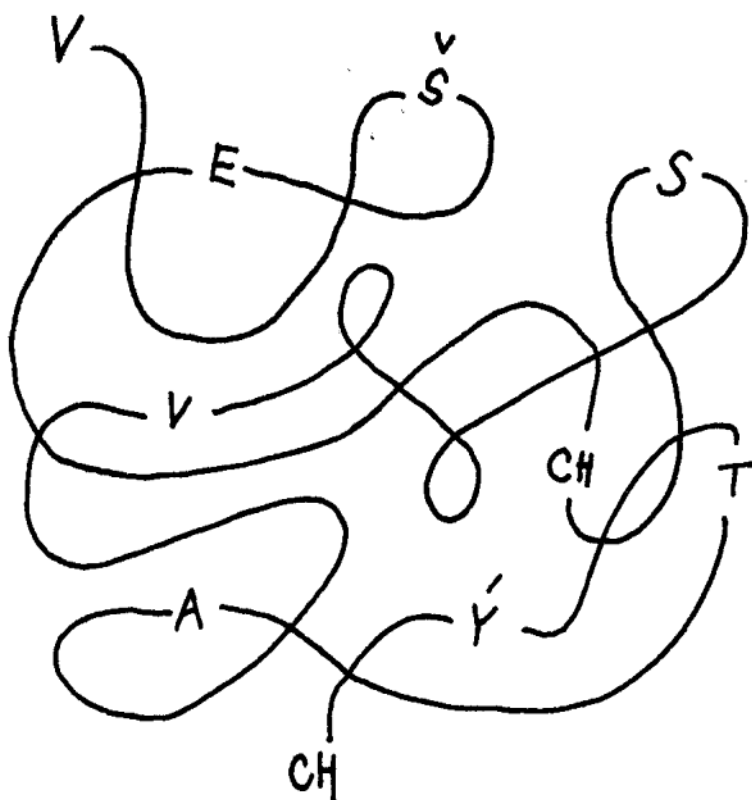
Pane, přimlouváme se také za ty, kdo v tomto čase trpí ztrátou blízkých, za osamocené, nemocné a umírající. Dej jim útěchu, přítomnost svých andělů a naději, že nejsou sami. Buď světlem v jejich temnotách, silou v jejich slabosti a pokojem v jejich bolesti.

Svatá Maria, Matko Boží, oroduj za nás i za duše v očištcí. Svatý Josefe, ochránce umírajících, buď jejich průvodcem k věčnosti. Všichni svatí Boží, přijměte naše zesnulé mezi sebe a radujte se s nimi ve věčné slávě. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

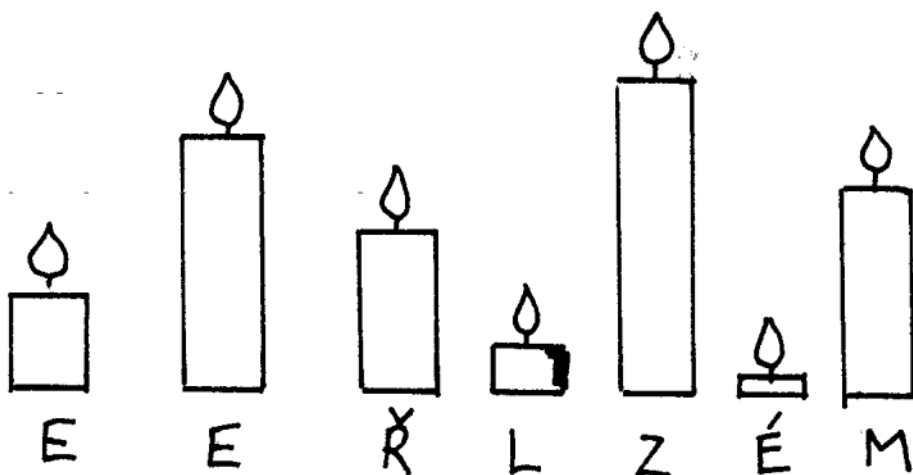
„Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji. Amen“.

Něco pro děti

Jakou slavnost slavíme 1. listopadu? _____

Za koho se modlíme 2. listopadu? _____
(seřaď svíčky od největší do nejmenší)

Pořad bohoslužeb

39. týden				22. - 28. září 2025
Pondělí	sv. Mořic a druhové			
22. 9.				
Úterý	sv. Konstanc z Ankony, sv. Pio z Pietrelciny			
23. 9.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Gerard (Jaromír)			
24. 9.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek	sv. Kleofáš			
25. 9.	7:30	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	19:00	Jaroměřice	- koncert Kristiána Šebka	
Pátek	sv. Kosma a Damián			
26. 9.	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - na poděkování - za Františku Vyškovskou a duše v očistci	
Sobota	sv. Vincenc z Paula			
27. 9.	11:30	Jaroměřice	- svatba	
Neděle	SLAVNOST SV. VÁCLAVA, HLAVNÍHO PATRONA ČESKÉHO NÁRODA			
	Změna času začátku večerních mší svatých			
	8:00	Myslibořice	- za farnost	
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za pana děkana Václava Kuchlera (svátek 28. 9.) - za rodinu Novotných, Tomanovu a Popelkovu	
	10:00	Blatnice	- posvícení	
	19:00	Jaroměřice	- za farnost	
40. týden				29. září – 5. října 2025
Pondělí	Svátek sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela			
29. 9.				
Úterý	sv. Jeroným			
30. 9.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Terezie od Dítěte Ježíše			
1. 10.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek	sv. andělé strážní			
2. 10.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>

Pátek 3. 10.	sv. Maxmilián		
	14:30	Příložany	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodinu Netouškovu a ostatní dobrodince (JEDNOTA SV. JOSEFA) - za Andrejku Kuželovou, rodinu Kuželovu a Cafourkovu
Sobota 4. 10.	sv. František z Assisi		
	7:00	Jaroměřice	- pobožnost 1. soboty
	18:00	Jaroměřice	- koncert Santini Telč
Neděle 5. 10.	27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorače		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Kopečka, rodinu Kopečkovu, Šoukalovu, sestřičky Šulcovy a rodinu Vorlovu - za Jana Vechetu, dvoje rodiče a přízeň - za rodiče Holovy, příbuzné a duše, na které nikdy nepamatuje - poděkování za uzdravení a za celou živou a zemřelou rodinu Svobodovu a Kosmákovu - za živou a zemřelou rodinu Sobotkovu a přízeň
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
41. týden			6. – 12. října 2025
Pondělí 6. 10.	sv. Bruno		
Úterý 7. 10.	Panna Maria Růžencová		
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Tomšíčkovu, Doležalovu a Divišovu <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 8. 10.	sv. Simeon		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 9. 10.	sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonard		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání (*P. Jan Podveský, 10. 10. 1909) <i>po mši svatě tichá adorace</i>
Pátek 10. 10.	sv. Paulín		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Jana Šumberu a jeho rodinu - na úmysl dárce - za Marii a Jana Tomšíčkovy a duše v očistci - Za Františka Plocka, rodiče a duše v očistci
Sobota 11. 10.	sv. German		
	9:00	Jaroměřice	- mše svatá biskup Pavel Posád, setkání spolužáků z gymnázia MB

Neděle 12. 10.	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Kousalíkovu, Punčochářovu a Brindovu - za živou a zemřelou rodinu Ježkovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
42. týden			13. – 19. října 2025
Pondělí 13. 10.	sv. Eduard		
Úterý 14. 10.	sv. Kalist I.		
18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>	
Středa 15. 10.	sv. Terezie od Ježíše		
7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek 16. 10.	sv. Hedvika, sv. Markéta Maria Alacoque		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání (*P. Václav Drbola, 16. 10. 1912) <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 17. 10.	sv. Ignác Antiochijský		
18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota 18. 10.	Svátek sv. Lukáše		
29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
Sbírka na misie			
Neděle 19. 10.	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Kopečka, rodinu Kopečkovu, Šoukalovu, Zahrádkovu, sourozence a za kněze Františka a Jana Šoukalovy - za rodinu Koldanovu, Cechovu, Šmídovu, Adamovu a duše v očistci - za Helenu Drápelovu a celou živou a zemřelou rodinu Drápelovu a Cahovu
	11:00	Ratibořice	- posvícení
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
	43. týden		
20. – 26. říjen 2025			
Pondělí 20. 10.	sv. Irena		
Úterý 21. 10.	sv. Hilarion		
18:00	Jaroměřice	- za Marii Gallovou, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu <i>mše svatá pro děti</i>	
Středa 22. 10.	sv. Marie Salome		
7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	

Čtvrtek 23. 10.	sv. Jan Kapistránský		
	15:30	Myslibořice	- na společný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 24. 10.	sv. Antonín Maria Klaret		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 25. 10.	sv. Kryšpín		
	11:00	Jaroměřice	- svatba
Neděle 26. 10.	30. NEDELE V MEZIDOBÍ		
	Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorace		Změna času SEČ
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Antonína a Marii Vocílkovy, za živou a zemřelou přízeň, za živou a zemřelou rodinu Borkovcovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
44. týden			27. října – 2. listopadu 2025
Pondělí 27. 10.	sv. Frumencius		
Úterý 28. 10.	Svátek sv. Šimona a Judy		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 29. 10.	sv. Narcis		
	7:30	Jaroměřice	- za Františka Pokorného a celou rodinu a duše v očistci
Čtvrtek 30. 10.	sv. Marcel		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 31. 10.	sv. Wolfgang		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodinu Vojtěcha Česneka
Sobota 1. 11.	SLAVNOST VŠECH SVATÝCH		
	12:00	Jaroměřice	- svatba
	18:00	Jaroměřice	- mše svatá
Neděle 2. 11.	PAMÁTKA ZESNULÝCH, VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Svobodu, sourozence a oboje rodiče - za rodinu Jansovu, Menšíkovu, Škorpíkovu a Hobzovu - za celou rodinu Jansovu, Hálovu a duše v očistci - za Miladu Holou, rodinu Novákovu a duše, na které nikdo nepamatuje
	15:00	Jaroměřice	- dušičková pobožnost na hřbitově
	16:00	Myslibořice	- dušičková pobožnost na hřbitově
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Neterdovu, Maškovu, Kutálkovu a Pustinovu

45. týden				3. – 9. listopadu 2025
Pondělí	sv. Martin de Porres			
3. 11.				
Úterý	sv. Karel Boromejský			
4. 11.	18:00	Jaroměřice	- za Stanislava Žáka	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Zachariáš a Alžběta			
5. 11.	7:30	Jaroměřice	- za rodiče Gallovy a duše v očistci	
Čtvrtek	sv. Leonard (Linhart)			
6. 11.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Wilibrord			
7. 11.	14:30	Příložany	- na společný úmysl	První pátek v měsíci/návštěva nemocných
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota	sv. Gottfried (Bohumír)			
8. 11.				
Neděle	Svátek Posvěcení lateránské baziliky			
	8:00	Myslibořice	- za rodinu Melkusovu a Fišerovu	
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodinu Louckých, Škrdlovu a duše v očistci - za Helenu a Karla Pavelkovy a duše v očistci - za rodiče Roubcovy, Svobodovy a jejich děti, Anežku Svobodovu, Marii Svobodovu a Josefa Svobodu	
	18:00	Jaroměřice	- za farnost	
46. týden				10. - 16. listopadu 2025
Pondělí	sv. Mořic a druhové			
10. 11.				
Úterý	sv. Martin			
11. 11.	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Velebovu, Janíčkovu a duše v očistci	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Josafat			
12. 11.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek	Svátek sv. Anežky České			
13. 11.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Mikuláš Tavelič			
14. 11.	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota	sv. Albert Veliký			
15. 11.				

33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		Sbírka na katolická média
Neděle 16. 11.	8:00	Myslibořice - za Leopolda Kroupu a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
	9:30	Jaroměřice - <i>na společný úmysl</i> - za živou a zemřelou rodinu Cupákovu, Líbalovu a duše v očistci - za manžela, děti a rodiny - za Františka Svobodu, Marii a Josefa Smutných a čtyři dcery
	18:00	Jaroměřice - za farnost

Farnost Jaroměřice nad Rokytňou

SCHOLIČKA

pro děti od 4 - 12 let
káždé liché úterý od 17:00
bývalá dětská kaple

více informací u Jany Šulové tel.: 602 228 547 nebo Jany Krejcarové tel.: 722 765 418

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE FARONSTI
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNŮ

SCHOLČO

+ 12

**SUDÁ SOBOTA
OD 17:00 V KOSTELE**

ZÁBAVA . PRÁTELSTVÍ . MODLITBA

KREJCAROVÁ

+420 722 765 418

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNŮ
vás srdečně zve

MODLITBA
CHVAL

2025

V Boží náručí

8. ŘÍJEN 12. LISTOPAD

3. PROSINEC

od 18:00 HODIN

Čas chvaly a díky s písněmi

SPOLEČENSTVÍ

kostel sv. Markéty

MODLITBA

kostel sv. Markéty, Jaroměřice nad Rokytňou

VÁNOČNÍ

Zvonky
pro radost

ZUŠ Hrotovice

30. 12. 2025 v 16:00 hod.

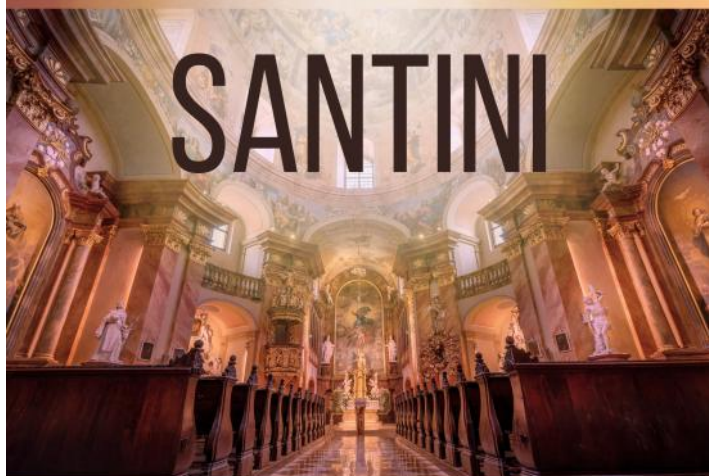
Výtěžek bude věnován na opravy varhan.

Vstupné: na místenky
Predprodej od 18. 10. 2025
na portálu smsticket nebo na pokladně kostela

Kostel sv. Markéty Vás zve na koncert
pěveckého sboru z Telče

SANTINI

**4. 10. 2025 v 18.00 v kostele sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytnou**

Hudba napříč staletími - od starých mistrů po současné autory

Cena vstupenky je 250 Kč. Předprodej vstupenek bude zahájen
2. srpna online přes smsticket a na pokladně kostela sv. Markéty.

barokní kostel sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytnou

BÁRA BASIKOVÁ

za klavírního doprovodu
Prof. Luboše Příbyla

**14. PROSINCE 2025
15:00 HODIN**

Předprodej vstupenek od 27. září 2025
online přes portál smsticket a na pokladně kostela

Pěvecký chrámový sbor

kostela sv. Markéty Jaroměřice nad Rokytnou

VYUŽIJ SVÉ DARY A BUĎ SOUČÁSTÍ NAŠEHO SBORU

KAŽDNOU NEDĚLI V 18:00

LIDOVÝ DŮM, MALÝ SÁL

PRO VÍCE INFORMACÍ VOLEJTE NA TEL.: 722 765 418

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

SCHOLA

PRO RADOST

KAŽDÉ SUDÉ ÚTERÝ
OD 17:00 NA KŮRU

VÍCE INFO.: JANA KREJČAROVÁ TEL. 722 765 418

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Kuchařová
e-mail: m.kucharova@spucr.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařík.cz
+420 608 477 864
Jaroměřice n.R.

17. 11. 2025
od 17 hodin

Kostel sv. Markéty
v Jaroměřicích nad
Rokytnou

PÍSNĚ PRO SAMETOVOU REVOLUCI

Zpěv – Elin, zakladatelka Bohemia Voice
Mluvené slovo – Tomáš Holcner

Koncert je v návaznosti na pietní setkání
na náměstí Míru od 16:00 hodin. Setkání
pořádá město Jaroměřice nad Rokytnou.

VSTUPENKY MŮŽETE ZAKOUPIT ONLINE PŘES SMSTICKET
NEBO NA POKLADNĚ KOSTELA OD 15. 9. 2025.

barokní kostel sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytnou

**Galakonzert
jižanských rytmů**

housle
**JAROSLAV
SVĚCENÝ**

akordeon
MARKÉTA
LAŠTOVIČKOVÁ

10. 1. 2026
18:00 hodin

Vstupenky můžete zakoupit online přes portál smsticket
nebo na pokladně kostela od 4. října 2025

Novoroční koncert

**MONIKA
ABSOLONOVÁ**
& VLASTNÍ BAND

29. 1. 2026
18:00 HODIN

barokní kostel sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytnou

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 11. ŘÍJNA 2025
ONLINE PŘES PORTÁL SMSTICKET NEBO NA POKLADNĚ KOSTELA

